

Republika Hrvatska
Općinski sud u Šibeniku
Šibenik, Stjepana Radića 81

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku (OIB:29399232217), po sucu Marti Plančić, u pravnoj stvari tužitelja: DRAŽEN KATIĆ iz Zagreba, Šublinov brijeg 116, OIB: 67824811429 kojega zastupa punomoćnik Gordan Vuletić, odvjetnik u Zagrebu, Mandrovićeva 22, prptiv tuženika: STEČAJNA MASA IZA „GRADITELJSTVO I UPRAVLJANJE d.o.o. u stečaju“ Zagreb, Gredička 23, OIB: 90620287975, koju zastupa stečajni upravitelj Irena Kelava (OIB: 65378158056), zagreb, Savska cesta 144A, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, po ročištu javne glavne arsprave, održane i zaključene dana 08. veljače 2022.g. u nazočnopsti punomoćnika tužitelja, na ročištu objave odluke, dana 09. ožujka 2023.g.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" 1. Proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj Ovr-643/2020 od 18. prosinca 2020. na nekretninama u vlasništvu ovršenika, ovdje tužitelja i to:

- z.k.č. 1207/3 k.o. Tribunj, u naravi zgrada, dvor, ukupne površine 685 m2, upisana u zk.ul. 3283 s kojim je neodvojivo povezano i uspostavljeno etažno vlasništvo posebnog dijela: 32/451 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-9) STAMBENA JEDINICA "9" nalazi se u potkrovlju objekta, na istočnoj strani, sadržava spavaću sobu, kupaonicu, dnevni boravak, blagovaonicu, kuhinju i terasu. Stambena jedinica ima netto površinu 31,75m2. Stambenoj jedinici pripada i parkirališno mjesto P9 površine od 11,94m2.", kao neosnovan.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj navodi da je zaključkom Općinskog suda u Šibeniku broj Ovr-643/20 od 26. studenog 2021. ovršenik, ovdje tužitelj upućen da u roku od 15 dana od primitka zaključka, pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom iz razloga propisanih odredbom čl. 50. st. 1. toč. 7. , 9. i 10. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20 , dalje u tekstu: OZ).

1.2. Naime, ovršenik, ovdje tužitelj da je u tom ovršnom postupku podnio žalbu protiv rješenja o ovrsi broj Ovr-643/20 od 18. prosinca 2020.g. iz razloga propisanih odredbom čl. 50. st. 1. t. 7., t. 9. i t. 10. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, dalje u tekstu: OZ).

1.3. Naime, ovrhovoditelj, ovdje tuženik da je dana 23. ožujka 2020. podnio prijedlog za ovrhu u kojem predlaže da se na temelju pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Šibeniku broj P-202/10 od dana 23. studenog 2010. odredi ovrha na nekretninama 3. ovršenika, ovdje tužitelja.

1.4. Temeljem ovršne isprave da proizlazi da je njome bilo naloženo pravnom predniku ovršenika kao tuženiku- trgovačkom društvu - ADRIATIC GRADNJA d.o.o. Šibenik isplatiti pravnom predniku ovrhovoditelja kao tužitelju, trgovačkom društvu GRADITELJSTVO I UPRAVLJANJE d.o.o. Zagreb, novčanu tražbinu u iznosu od 1.676.988,58 kuna zajedno sa zateznim kamatama, troškove ovršnog postupka u iznosu od 24.364,06 kuna zajedno sa zateznim kamatama i troškove parničnog postupka u iznosu od 100.486,94 kune.

1.5. Nakon izvršene predbilježbe založnog prava na nekretninama koje su predmet ovršnog postupka, a prije pokretanja ovršnog postupka, tužitelj da je stekao vlasništvo nekretnine koja je predmet ovršnog postupka i to čest.br. 1207/3 k.o. Tribunj, zk.ul. 3282, E-9.

1.6. Nakon donošenja ovršne isprave a prije pokretanja ovršnog postupka nad trgovačkim društvom ADRIATIC- GRADNJA d.o.o. Šibenik, da je otvoren i istovremeno zatvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Zadru, Stalna služba Šibenik St-35/2012 od 11. listopada 2012. g., te da je po pravomoćnosti tog rješenja temeljem rješenja istog suda posl.br. Tt-13/731 od 17. travnja 2013. navedeno društvo brisano iz sudskog registra.

1.7. Temeljem rješenja Trgovačkog suda u Zadru, Stalna služba Šibenik broj St-35/2012 od 9. listopada 2018. u sudskom registru da je izvršen upis 1. ovršenika – Stečajne mase iza ADRIATIC-GRADNJA d.o.o. u stečaju, Šibenik, Stjepana Radića 6/II, OIB: 35608592528 koji je nastao iza subjekta ADRIATIC-GRADNJA d.o.o. Šibenik.

1.8. Trgovački sud u Zagrebu da je brisao je prednika tuženika, subjekt pod nazivom GRADITELJSTVO I UPRAVLJANJE d.o.o. za građenje i održavanje zgrada u stečaju dana 22.03.2019 rješenjem Tt-19/8828-1, da bi potom Trgovački sud u Zagrebu – Stalna služba u Karlovcu u registarskom predmetu upisa u sudski registar stečajne mase iza brisanog subjekta upisa GRADITELJSTVO I UPRAVLJANJE d.o.o. za građenje i održavanje zgrada u stečaju iz Zagreba, Vučanska 8, MBS 080188090, OIB 20915244572, na temelju rješenja broj 4 St-3718/2016-53 od 29.03.2019.g., sukladno čl. 438 Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15; u daljnjem tekstu: Stečajni zakon), 11.04.2019. donio je rješenje temeljem kojeg je u sudski registar upisana Stečajna masa iza GRADITELJSTVO I UPRAVLJANJE d.o.o. za građenje i održavanje zgrada u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Gredička 23, ovdje tuženik.

2. Iz navedenog da je razvidno je se imaju primjenjivati odredbe Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, dalje u tekstu SZ/15) i to čl. 169. st. 5. (5) koji propisuje da nakon otvaranja stečajnoga postupka razlučni vjerovnici nisu ovlašteni pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja, a u svezi sa odredbom čl. 441. st. 1. i st. 2. koji propisuju da će se stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema odredbama Stečajnoga zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja. Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, odredbe članka 12., članka 88. stavka 2., članaka 89. – 91., članaka 94. – 96., članka 98., članaka 102. i 103., članaka 132. i 133., članka 169. stavaka 5. – 8., članaka 216. i 217., članka 227., članka 229., članaka 235. – 248., članka 254., članka 289. stavaka 4. – 7., članka 293. stavka 4., članaka 303. – 355. i članka 438. ovoga Zakona primjenjuju se na postupke koji su u tijeku, osim ako su radnje na koje se odnose započete prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

2.1. Budući da je stečajnoj masi određena stranačka sposobnost, pa se tako u ime i za račun stečajne mase mogu voditi sporovi, stoga da se na odgovarajući način primjenjuju odredbe o stečajnom postupku i namirenju stečajnih vjerovnika Stečajnoga zakona s čim u vezi je stečajna masa tada stranka u postupku te nositelj prava vlasništva i drugih prava.

2.2. Dakle, da ne bi bio točan zaključak da bi se prema ovršeniku ovdje tužitelju trebale primjenjivati odredbe čl. 83. OZ-a, tim više imajući u vidu da je tužitelj upisan kao vlasnik predmetne nekretnine u zemljišne knjige 2011. godine sa punim povjerenjem u zemljišne knjige.

2.3. Nadalje, uvidom u povijesni zk izvadak za predmetnu nekretninu da je vidljivo da je u predmetu pod brojem Z-8349/09 zaprimljenog 25. studenog 2009. , na temelju Rješenja Županijskog suda u Šibeniku od 16. studenoga 2009.g. pod posl. brojem GŽ-1579/2009 brisana zabilježba ovrhe pod Z-5289/09 i zabilježba žalbe pod Z-6725/09.

2.3. Također, u predmetu pod brojem Z-9152/10 od 10. prosinca 2010. g. , temeljem Rješenja od 14. listopada 2010. g. , PŽ-5853/10-3, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Rješenja od 23. studenoga 2010.g., P-202/10 Trgovačkog suda u Šibeniku da je uknjiženo brisanje zabilježbe pod Z-5527/10.

2.4. U predmetu pod brojem Z-9451/10 dana 21.12.2010. na temelju nepravomoćne presude i rješenja Općinskog suda u Šibeniku broj P-202/10 od 23. studenoga 2010.g. da je predbilježeno pravo zalogu za iznos od 1.676.988,58 kn sa zateznom kamatom koja teče od 31. prosinca 2007.g. do konačne isplate, u korist GRADITELJSTVO I UPRAVLJANJE D.O.O., ZAGREB.

3. Dakle, u trenutku tužiteljevog upisa u zemljišne knjige ista nije bila opterećena, obzirom da je u korist prednika tuženika prethodno izvršen upis predbilježbe prava zalogu, koji nikada nije naknadno opravdan upisom zabilježbe, slijedom čega da se ne radi o ovršnoj ispravi, čime je ovrha u cijelosti nedopuštena i nezakonita.

4. Kako da tužitelj nema nikakav dug prema tuženiku, niti je tuženik ovlašten tražiti ovrhu protiv tužitelja u iznosu navedenom u rješenju o ovrsi, a kako da tuženik (kao ovrhovoditelj) ustraje kod ovrhe na nekretnini u vlasništvu tužitelja (kao jednog od ovršenika), to je predložio da sud po provedenom postupku donese presudu kojom će prihvatiti njegov tužbeni zahtjev na utvrđenje da je nedopuštena ovrha određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj Ovr-643/2020 od 18. prosinca 2020. na nekretninama u vlasništvu ovršenika, ovdje tužitelja i to:

- z.k.č. 1207/3 k.o. Tribunj, u naravi zgrada, dvor, ukupne površine 685 m2, upisana u zk.ul. 3283 s kojim je neodvojivo povezano i uspostavljeno etažno vlasništvo osebno dijela: 32/451 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-9) STAMBENA JEDINICA "9" nalazi se u potkrovlju objekta, na istočnoj strani, sadržava spavaću sobu, kupaoonicu, dnevni boravak, blagovaonicu, kuhinju i terasu. Stambena jedinica ima netto površinu 31,75m2. Stambenoj jedinici pripada i parkirališno mjesto P9 površine od 11,94m2; kao i obvezati tuženika na naknadu mu parničnih troškova sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanje prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana ne financijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi, tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

5. Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja ne osporavajući: da je tužitelj zaključkom Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-643/20 upućen pokrenuti

parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a u skladu sa odredbom čl.52.st.3. Ovršnog zakona.; da je temeljem rješenja o ovrsi posl.br. Ovr-643/2020 određena ovrha na nekretnini u vlasništvu tužitelja, protiv kojeg rješenja je tužitelj, tamo ovršenik ad.3., podnio žalbu protiv rješenja o ovrsi iz razloga određenih člankom 50. St.1., toč.7., 9. i 10. Ovršnog Zakona. Međutim, zaključkom Ovr-643/20 tužitelj da je upućen u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom samo zbog razloga određenih člankom 50. st.1., toč.7. (ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika).

5.1. U ovoj tužbi tužitelj da ponavlja žalbene navode koji se odnose na bitnu povredu odredaba postupka jer smatra kako se u konkretnom slučaju trebaju primijeniti odredbe Stečajnog zakona i to čl. 169.st.5. koji propisuje da nakon otvaranja stečajnoga postupka razlučni vjerovnici nisu ovlašteni pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja.

5.1. No, stav tuženik da je da u ovom predmetu nema mjesta primjeni odredbi Stečajnog zakona jer da Dražen Katić nije u stečaju, a niti jedna stranka u odnosu na drugu, nema status razlučnog vjerovnika. Navedeno bi se eventualno moglo primijeniti samo u odnosu na nekretninu koja se nalazi u vlasništvu stečajne mase iza Adriatic-gradnja d.o.o. u stečaju koja nije obuhvaćena ovom tužbom, ali i u odnosu na taj "odnos" je Županijski sud u Splitu zauzeo stav kako se trebaju primijeniti odredbe članka 98. st. 5. SZ/96 prema kojem nakon otvaranja stečajnoga postupka razlučni vjerovnici su ovlašteni pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja po općim pravilima ovršnoga postupka. Prekinuti postupci ovrhe i osiguranja koje su ti vjerovnici pokrenuli prije otvaranja stečajnoga postupka, da će nastaviti i provesti ovršni sud po pravilima ovršnoga postupka.

6. Osim toga, bitna povreda odredaba postupka kao žalbeni razlog tužitelja u žalbi protiv rješenja o ovrsi nije žalbeni razlog iz članka 50.st.1.toč.7. OZ-a zbog kojeg je tužitelj upućen u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom jer da u skladu sa odredbom čl. 51.st.4. OZ o žalbi tužitelja kao ovršenika zbog bitne povrede odredaba postupka odlučuje drugostupanjski sud.

7. Dakle, tužitelj tužbu, kojom pokreće parnicu na koju je upućen od strane ovršnog suda, da može temeljiti samo na razlogu koji je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen u parnicu. Taj razlog da je da ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika pa stoga u ovoj parnici sud da ne može uzeti u obzir ni cijeliti nedopuštenost ovrhe iz drugih razloga osim onog zbog kojeg je ovršenik, ovdje tužitelj, upućen na parnicu.

8. Nadalje, u odnosu na navode tužitelja kako u trenutku tužiteljevog upisa u zemljišne knjige da predmetna nekretnina nije bila opterećena, obzirom da je u korist prednika tuženika prethodno izvršen upis predbilježbe prava zalogu, koji nikad naknadno nije opravdan upisom zabilježbe, slijedom čega da se ne radi o ovršnoj ispravi, čime da je ovrha u cijelosti nedopuštena i nezakonita; taj žalbeni razlog tužitelj da nije ni istaknuo u žalbi protiv rješenja o ovrsi, pa predlaže da ga sud ne uzme u obzir u ovom parničnom postupku jer da ga tužitelj sada prvi put iznosi.

8.1. Međutim, tuženik navodi da se opreza radi očituje i na taj navod iz tužbe, ističući da je isti netočan jer da je ovrhovoditelj (ovdje tuženik) već samim podnošenjem prijedloga za ovrhu na temelju kojeg je doneseno rješenje o ovrsi, a i u konačnici se vodi i ovaj spor, opravdao prethodnu mjeru.

8.2. Članak 351. OZ (1) U rješenju kojim se određuje privremena mjera odredit će se i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe ili pokretanja

kojega drugoga postupka – i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu, odnosno prijedlog za pokretanje drugoga postupka, radi opravdanja mjere.

8.3. Shodno navedenoj odredbi, a ovrha da je određena temeljem presude Trgovačkog suda u Šibeniku, posl. br. P-202/10 od 23.studenog 2010.g. koja sadrži prethodnu mjeru radi osiguranja potraživanja ovrhovoditelja (ovdje tuženika), a temeljem koje prethodne mjere je rješenjem Općinskog suda u Šibeniku br. Z-9451/10 od 21.12.2010., predbilježeno založno pravo za korist ovdje tuženika dok je rješenjem poslovnog broja Z-5527/10 dana 23.srpnja 2010. izvršena zabilježba zabrane i otuđenja nekretnine koja je sada u vlasništvu tužitelja.

9. Tužitelj da je rješenjem Općinskog suda u Šibeniku poslovnog broja Z-6450/11 od 19. rujna 2011.upisan kao vlasnik predmetne nekretnine, a temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnine koji je sklopljen dana 15. travnja 2011. g., aneksa tog ugovora koji je sklopljen 24.travnja 2009.g. i tabularne izjave koja je ovjerena 14.srpnja 2011.g.

9.1. Iz gornjeg da je razvidno da je tuženik predbilježbu založnog prava stekao 2010.g. i ta predbilježba je opravdana pravomoćnošću presude koja je nastupila 04.02.2020., a tužitelj je postao vlasnikom predmetne nekretnine tek 19.10.2011.

9.2. Odredbom čl. 120. st. 1. ZV da je propisano da se vlasništvo na nekretninama stječe uknjižbom u zemljišnu knjigu, ako zakon ne omogućuje da se vlasništvo nekretnine stekne nekim drugim upisom u zemljišne knjige, dok prema odredbama čl. 122. st. 1., čl. 123. st. 1. i čl. 124. st. 1. ZV-a se smatra da zemljišna knjiga istinito i potpuno odražava činjenično i pravno stanje nekretnine, pa da tužitelj, koji pravo vlasništva stekao uknjižbom 19.10.2011. g., nije bio u dobroj vjeri, jer da mu je obzirom na opisano stanje zemljišne knjige bilo poznato ili mu nije moglo biti nepoznato da je za korist tuženika predbilježeno založno pravo radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 1.676.988,58 kn sa zateznom kamatom koja teče od 31. prosinca 2007.g. pa do konačne isplate.

10. Slijedom navedenog predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, te da obveže na naknadu mu parničnih troškova.

11. U dokaznom postupku izvedeni su dokazi: pregledom Povijesnog prikaza izvataka iz zemljišne knjige za verificirani Z.U. 3282 K.O. Tribunj (list 7.-9. spisa, dalje: Izvadak); pregledom Zaključka Ovr-643/2020-23 od 26. studenog 2021.g. (list 10.-12. spisa, dalje: Zaključak); pregledom Rješenja Županijskog suda u Splitu Gž Ovr-406/2020-2 od 16. studenog 2020.g. (list 24.-29. spisa, dalje: Rješenje); pregledom žalbe 3. ovršenika u predmetu Ovr-643/2020 koja sadrži prezentat suda s danom 05. siječnja 2020.g. (list 33.-35. spis, dalje: Žalba); ispisa statusa predmeta P-202/2010 Trgovačkog suda u Šibeniku (list 36.-39. spisa, dalje: Status); pregledom ispisa statusa predmeta Z-6450/2011 (list 39. spisa, dalje: Status Z); pregledom Presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-6883/2019-2 od 04. veljače 2020.g. (list 40.-46. spisa, dalje: Presuda VTS); te pregledom spisa ovoga suda Ovr-643/2020 osnovnih oznaka Ovr-1095/2016 (dalje: Spis).

11.1. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

12. Tužbeni zahtjev je neosnovan.

13. Nesporno je među strankama da je tužitelj Zaključkom Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-643/20 od 26. studenog 2021.g. upućen pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a u skladu sa odredbom čl.52.st.3. Ovršnog zakona.; da je temeljem rješenja o ovrsi posl.br. Ovr-643/2020 od 18. prosinca 2020.g.

određena ovrha na nekretnini u vlasništvu tužitelja, protiv kojeg rješenja je tužitelj, tamo ovršenik ad.3., podnio žalbu protiv rješenja o ovrsi u kojoj žalbi citira članak 50. st.1., toč.7., 9. i 10. Ovršnog Zakona (Narodne novine br. 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022, dalje: OZ), a kako sve to suviše razvidno iz Spisa, Zaključka i Rješenja.

13.1. Obzirom na sadržaj izreke Zaključka (kojom ovršni sud upućuje ovršenika, sadašnjeg tužitelja, da pokrene parnicu iz razloga iz t.7. čl. 50. st.1. OZ-a), te sadržaj ovopredmetne tužbe, sporno je što bi bio predmet raspravljanja u ovoj parnici, kao i osnovanost razloga.

13.2. Naime, izrekom zaključka tužitelj (tamo ovršenik ad.3.) je upućen u parnicu zbog razloga iz čl. 50. st.1. t.7. OZ-a, koji žalbeni razlog se tiče slučajeva nedostataka aktivne, odnosno promašene pasivne legitimacije. U konkretnom slučaju radi se o prigovoru nedostatka aktivne legitimacije ovrhovoditelja, koju tužitelj u žalbi, kao i tijekom postupka nalazi u činjenici, da tuženik (tamo ovrhovoditelj) nije ovlašten pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja kako to obrazlaže navodima iznesenim u odlomku 2. i 2.1. ovoga obrazloženja.

14. Međutim, što se tiče predmeta raspravljanja u ovoj parnici, valja reći da je za određivanje predmeta raspravljanja u parnici relevantan sadržaj žalbe protiv rješenja o ovrsi.

14.1. Naime, procesna pretpostavka za pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe odluka ovršnog suda (zaključak, protiv kojeg žalba nije dopuštena, čl. 11. st.5. OZ-a), a u smislu odredbe čl. 52. st.5. OZ-a u situaciji kakva je predmetna (čl. 52. st.1. i 3. OZ-a) na pokretanje i vođenje parnice iz stavka 3. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju pravila o parnici na koju se ovršenik upućuje u povodu žalbe nakon proteka roka; a prema odredbi čl. 55. st. 3. u svezi s st.1. istoga čl. OZ-a, tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu; to je u konkretnoj parnici relevantan sadržaj žalbe, odnosno razlozi koje je ovršenik istaknuo u žalbi protiv rješenja o ovrsi.

14.2. Pregledom Spisa i Žalbe je utvrđeno da je sadašnji tužitelj, a u tom ovršnom postupku ovršenik ad.3., istina određeno naveo da se žali iz žalbenih razloga iz čl. 50. st.1. t. 7., 9. i 10. OZ-a, ali pri tome navode žalbe u bitnome svodi na nepostojanje aktivne legitimacije ovrhovoditelja (sadašnjeg tuženika) koji žalbeni razlog sadržajno predstavlja razlog iz čl. 50. st.1. t.7. OZ-a, pa je time određen predmet raspravljanja u ovoj parnici radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. To stoga jer se razlozi upućivanja u parnicu utvrđuju sadržajno, a ne pukim navođenjem odredbi OZ-a (tako primjerice Županijski sud u Zagrebu u odluci 29 Gž Ovr-1747/2022-2 od 10. studenog 2022. g., Županijski sud u Rijeci u odluci Gž Ovr -1069/2016-2 od 30. travnja 2018., Županijski sud u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici u odluci Gž-1369/2021-2 od 14. listopada 2021.g.).

14.3. Istina, ovršenik ad.3. (ovdje tužitelj) je u žalbi protiv rješenja o ovrsi sadržajno osporavao i stranačku sposobnost ovrhovoditelja (ovdje tuženika), ali taj prigovor nije razlog upućivanja u parnicu (čl. 52. st.1. i 3. OZ-a), već spada u prigovore o kojima odlučuje ovršni sud, a koji prigovor je i otklonjen u žalbenom postupku po žalbi tužitelja (tamo ovršenika ad.3.) protiv rješenja o ovrsi.

14.4. Obzirom na vezanost parničnog suda razlogom (razlozima) istaknutim u žalbi, u ovoj parnici sud nije raspravljao o onom dijelu tužbe kojim tužitelj (u ovršnom postupku u ulozi ovršenika) traži proglašenje nedopuštenom predmetne ovrhe iz razloga što da je on nekretninu nad kojim je predložena i dopuštena ovrhe stekao povjerenjem u zemljišne knjige jer taj razlog nije sadržajno istaknuo u Žalbi, a i da jeste

to bi bio žalbeni razlog protiv rješenja o ovrsi o kojem bi odlučivao žalbeni sud u ovršnom postupku.

15. Dakle, u ovoj parnici sud treba odlučiti je li predmetna ovrha nedopuštena iz razlog što tuženik ne bi bio aktivno legitimiran voditi predmetni ovršni postupak protiv tužitelja (tamo ovršenika), pri čemu osnovanost svoje teze tužitelj temelji na odredbi čl. 169. st.5. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/2015, 104/2017, dalje: SZ/15).

16. Pregledom Spisa je utvrđeno da je nad prednikom ovršenika proveden stečajni postupak temeljem odredbi Stečajnog zakona (Narodne novine br. 44/1996, 161/1998, 29/1999, 129/2000, 123/2003, 197/2003, 187/2004, 82/2006, 116/2010, 25/2012, 133/2012, 45/2013, dalje: SZ/96), a suviše isti je također prema SZ/96 proveden i nad prednikom tuženika.

17. Odredbom čl. 25. st.1. SZ/96 je propisana dužnost stečajnog upravitelja da zastupa stečajnu masu.

18. Sukladno odredbi članka 441. st. 1. SZ/15, stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu toga Zakona dovršit će se prema odredbama Stečajnoga zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja.

18.1. Prema odredbi članka 37. st. 1. Zakona o izmjena i dopuna Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj: 104/17; dalje: ZIDSZ/17) postupci u tijeku dovršit će se prema odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja, osim ako je ovim člankom drukčije propisano. Spomenuti članka 37. nadalje u st. 2. i 3. propisuje iznimke te navodi kako se odredbe članaka 13. i 17. ovoga Zakona primjenjuju se na postupke pokrenute nakon stupanja na snagu Stečajnog zakona ("Narodne novine", br. 71/15.) ako na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nije održano ročište za glasovanje o planu restrukturiranja, dok st. 3. navodi kako se odredbe članka 31. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona primjenjuju u stečajnim postupcima koji su u tijeku, bez obzira na to kada su pokrenuti, ako rješenje o dosudi nije steklo svojstvo pravomoćnosti na dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

18.2. Navedenu odredbu članka 37. ZIDSZ/17 valja tumačiti restriktivno na način da bi se odredbe ZIDSZ/17 mogle retroaktivno primjenjivati samo na postupke koji su pokrenuti prema odredbama SZ/15, pa kada se odredba članka 37. ZIDSZ/17 dovede u vezu sa odredbom članka 441. st. 1. SZ/15, jasno je kako se u konkretnom postupku primjenjuje SZ/96.

19. Prema odredbi članka 98. st. 5. SZ/96 nakon otvaranja stečajnoga postupka različni vjerovnici ovlašteni su pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja po općim pravilima ovršnoga postupka. Prekinuti postupci ovrhe i osiguranja koje su ti vjerovnici pokrenuli prije otvaranja stečajnoga postupka, nastaviti će i provesti ovršni sud po pravilima ovršnoga postupka.

19.1. Pregledom Spisa, Izvatka i Statusa Z utvrđeno da je u vrijeme podnošenja prijedloga za ovrhu, tužitelj (tamo ovršenik ad.3.) upisani vlasnik nekretnine čest.br. 1207/3 K.O. Tribunj Z.U. 3282, E-9; da je prednik tuženika (tamo ovrhovoditelj), na navedenoj nekretnini predbilježio založno pravo prethodnom mjerom (koju je opravdao podnošenjem ovog prijedloga) prije negoli je do promjene vlasništva došlo.

19.2. Naime, iz Izvatka i Spisa je razvidno da je temeljem nepravomoćne presude "Općinskog" (pravilno bi trebalo stajati Trgovačkog, kako to razvidno iz Spisa) suda u Šibeniku broj P-2020/10 od 23. studenog 2010.g., dana 21. prosinca 2010.g. proveden upis predbilježbe prava zaloge za iznos od 1.676.988,58 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 31. prosinca 2021.g. do konačne isplate, a u korist prednika tuženika (ovrhovoditelja); dok je iz Spisa razvidno da je Presuda P-2020/10 od 23. studenog 2010.g. svojstvo pravomoćnosti stekla s danom 04. 02. 2020.g., a ovršnosti s danom 05. 03. 2020.g., te da je predmetni ovršni prijedlog podnesen 18.

ožujka 2020.g. Nasuprot tome, iz Izvatka i Statusa Z je utvrđeno da je tužitelj upis prava vlasništva stekao upisom predloženim 19. rujna 2011.g., dakle nakon što je proveden upis predbilježbe koja je opravdana predmetnim ovršnim prijedlogom.

19.3. Prema odredbi čl. 60. Zakona o zemljišnim knjigama (Narodne novine br. 91/1996, 68/1998, 137/1999, 114/2001, 100/2004, 107/2007, 152/2008, 126/2010, 55/2013, 60/2013, 108/2017, 63/2019, dalje ZZK/96, koji bio na snazi u vrijeme upisa i predbilježbe i zabilježbe ovrhe) predbilježba djeluje dok ne bude opravdana ili izbrisana; opravdanjem se predbilježba pretvara u uknjižbu, s učinkom od časa kad je prijedlog za predbilježbu bio podnesen. Prema odredbi čl. 61. ZZK/96, predbilježba se opravdava:

- a) na temelju isprave prikladne za uknjižbu, kojom se otklanja nedostatak radi koga nije bila dopuštena uknjižba,
- b) na temelju potvrde o ovršnosti odluke suda ili drugoga tijela vlasti,
- c) na temelju pravomoćne presude kojom je predbilježba opravdana,
- d) javnom ili javno ovjеровljenom ispravom kojom se dokazuje da je ostvaren uvjet kojim je bio uvjetovan pristanak za uknjižbu, odnosno da je istekao rok.

19.4. Međutim, kako odredbama ZZK/96, nije propisan rok u kojem je onaj u čiju korist je izvršena predbilježba na temelju nepravomoćne ili neovršne odluke dužan zatražiti opravdanje predbilježbe i zemljišnoknjižnom sudu dostaviti pravomoćnu ili ovršnu odluku, odnosno dokazati da je nastupila pravomoćnost odnosno ovršnost odluke na temelju koje je dopuštena predbilježba, to bi u smislu članka 63. stavak 1. ZZK trebalo smatrati da je opravdanje predbilježbe izostalo ukoliko osoba u čiju korist je predbilježba izvršena u nekom razumnom roku nije zatražila opravdanje predbilježbe uz dokazivanje da je nastupila pravomoćnost odnosno ovršnost odluke na temelju koje je dopuštena predbilježba, pa bi u tom slučaju temeljem iste zakonske odredbe osoba protiv koje je predbilježba bila dopuštena mogla zahtijevati njezino brisanje (što u konkretnom slučaju nije).

19.5. Kako je iz Spisa i Izvatka razvidno da je tuženik (tamo ovrhovoditelj) kao slijednik pravne osobe u čiju korist je predbilježba upisana u razumnom roku (vidi odlomak 19.2.) podnio prijedlog za ovrhu koja je i zabilježena u zemljišnoj knjizi (prvo zabilježeno odbacivanje prijedloga, o potom proveden upis zabilježbe ovrhe, kako to razvidno iz Spisa jer je ovršni sud prvo odbacio ovršni prijedlog), to se time smatra da je predbilježba opravdana.

20. Nadalje, odredbom članka 83. OZ-a, propisano je da ako se promijeni osoba koja je u zemljišnim knjigama upisana kao vlasnik nekretnine nakon što je ovrhovoditelj na nekretnini upisom u zemljišnu knjigu stekao založno pravo ili koje drugo pravo koje ga ovlašćuje da namiri određenu tražbinu njezinom prodajom, ovrhovoditelj ima pravo, na temelju ovršne isprave protiv osobe koja je bila vlasnik nekretnine u vrijeme kad je stekao to pravo i izvatka iz zemljišne knjige kojim se dokazuje prijenos vlasništva s prijašnjeg vlasnika na novog vlasnika, zatražiti ovrhu izravno protiv novog vlasnika radi naplate osigurane tražbine.

21. Slijedom navedenog, a kako je tuženik slijednik vjerovnika koji ima dužnosti iz čl. 25. SZ/96, a založno pravo prednika je bilo predbilježeno i opravdano, te suviše, a kako je je SZ/96 dopuštao i razlučnim vjerovnicima pokretanje ovršnog postupka nakon otvaranja stečajnog postupka (Čl. 98. st.5. SZ/96), to se neosnovanom ukazuje teza tužitelja da tuženik (tamo ovrhovoditelj) ne bi bio aktivno legitimiran voditi ovršni postupak, iz kojeg razloga traži da sud predmetnu ovrhu proglasi nedopuštenom, pa je odlučeno kao u izreci.

22. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st.1. Zakona o parničnom postupku (Službeni list SFRJ 4/1977, 36/1977, 36/1980, 6/1980, 69/1982,

43/1982, 58/1984, 74/1987, 57/1989, 20/1990, 27/1990, 35/1991, Narodne novine 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014 i 70/2019; dalje ZPP), pa kako je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu, to nema osnova potraživati parnični trošak od protivne stranke.

22.2. Temeljem čl. 2. u svezi s čl. 164. st.1.-4. ZPP-a, ova presuda ne sadrži odluku o zahtjevu tuženika za naknadu parničnih troškova budući tuženik do zaključenja raspravljanja, niti na zapisniku niti u podnescima, nije postavio zahtjev za naknadu parničnih troškova.

U Šibeniku, 09. ožujka 2023.g.

S U D A C

Marta Plančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovih je odluka dopuštena žalba u roku od 15 dana od dana obavljene dostave. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda za županijski sud.

DN-a:

- sadržana na zapisniku objave odluke

Broj zapisa: **9-30855-f6f42**

Kontrolni broj: **09405-6e595-ff973**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marta Plančić, O=OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.